

Posudek diplomní práce

Růžena Černá, Příbramský časopis Horymír v období 1871-1891. Praha, PedF UK, 2009. Stran 118, v tom obrazové přílohy.

Výběr tématu byl motivován původem autorky z Příbramska. Prvním předpokladem úspěšného zvládnutí látky bylo uskutečnění velmi rozsáhlé heuristiky. Na jejím základě byl podán výklad o struktuře a obsahu pěti ročníku týdeníku Horymír vybíraných vždy s pětiletým odstupem. Poté autorka pro srovnání analyzovala podobným způsobem první a pak vždy tytéž ročníky dvou dalších periodik vydávaných v Příbrami. Následně je podán pokus o charakterizaci Příbrami jako centra regionální žurnalistiky podložený výzkumem dvou ročníku píseckého listu Otavan. Autorka tedy zpracovala celkem 12 ročníků regionálních novin o celkovém rozsahu minimálně půl třetího tisíce stran. Po této stránce lze vyslovit jejímu úsilí plné uznání.

Větší problémy se vyskytly v následující etapě, kdy autorka přistoupila k třídění a zpracování získaného materiálu. Je patrné, že tento úkol byl pro autorku značně složitý, přestože se s ním potýkala dlouhou dobu. Doba zpracování se tím nakonec prodloužila. Autorce se jednalo o zhodnocení příbramských periodik jako pramene dokládajícího reflexi a výklad jak celozemského, tak především místního vývoje. Pravděpodobně je část chyba i na straně vedoucího práce: bylo třeba okruh zkoumaných ročníků zmenšit.

Splnění tohoto úkolu se nepodařilo přesně tak, jak by bylo možno očekávat. Domnívám, že vypovídací hodnota získaného materiálu je větší a v případě zvolení jasněji definované metody by umožnila daleko detailnější a bohatší vhled do poměrů v Příbrami a dalších obcích okresu. Zdá se mi, že autorka do jisté míře podlehla obrovskému množství materiálu, který měla k dispozici. Ke škodě věci bylo i to, že neměla k dispozici studie srovnatelného typu z jiných regionů, které by jí určitým způsobem pomohly tyto problémy překonat.

Pokud by měla být určitá část práce publikována, je třeba na základě této skutečnosti text revidovat a doplnit. Detailnější hodnocení Horymíra a ostatních příbramských listů by také vyžadovalo přihlídnutí k většímu okruhu srovnatelných pramenů, alespoň listů tábořských a benešovských.

Určitý problém představuje rovněž poněkud těžký styl výkladu, ačkoli i tomuto aspektu se autorka snažila věnovat potřebnou pozornost. Při celkovém vyhodnocení práce zdůrazňuji skutečnost, že autorka se snažila splnit všechny zadané úkoly a pracovala s maximální mírou nasazení a s plnou zodpovědností. S ohledem na tuto skutečnost navrhuji hodnocení známkou „velmi dobře“.

V Praze 19. května 2009